

LLEGIM TEATRE

Temporada 2021-2022

LA VÍCTOR C.

Anna Maria Ricart Codina

Dissabte 16 d'octubre a les 10:30 h

La Víctor C.
Anna Maria Ricart Codina a partir de Víctor Català

Direcció Carme Portaceli
Sala Gran
TNC, diumenge dia 24 d'octubre

VÍCTOR CATALÀ / CATERINA ALBERT

Caterina Albert i Paradís, (L'Escalà, 1869-1966), és poeta, narradora, novel·lista i autora teatral. És una de les veus més representatives del modernisme. Va haver d'adoptar un pseudònim masculí, Víctor Català, per tal de poder formar part del panorama literari i desenvolupar la seva obra amb més llibertat. El 1905 es consagra com a escriptora amb la novel·la *Solitud*.

En el cercle familiar

Neix en una família de terratinents. Filla de Lluís Albert i Dolors Paradís, és la gran de quatre germans. El pare era advocat, diputat provincial, alcalde de l'Escalà i republicà federal. Els germans van poder anar a estudiar a fora i ella, que va formar-se a casa, de manera autodidacta, va rebre una gran influència intel·lectual de l'àvia materna, Caterina Farrés, i de la mare, que escrivia poesia, amb qui va estar fortament lligada. Quan tenia només 21 anys el seu pare va morir i ella es va quedar al costat de la mare per administrar el patrimoni familiar.

L'escàndol de *La Infanticida*

El 1898 el monòleg *La infanticida* esgarrija un sector dels membres del Jurat dels Jocs Florals d'Olot, pel contingut i perquè l'ha escrit una dona. De tota manera, rep un dels premis, però no sense enrenou, motiu pel qual no es presenta a recollir-lo i tampoc no l'inclou ni a *4 monòlegs* (1901) ni a les *Obres Completes* (1951).

La infanticida no es presenta fins al 1967, després de la seva mort.

El triomf de l'escriptora

Entre el maig de 1904 i l'abril de 1905 publica *Solitud* al fulletó de la revista *Joventut* que la consagra com a escriptora. Els crítics en destaquen la riquesa lingüística, els personatges i el no-dramatisme punyent dels drames rurals. L'obra mostra el viatge iniciàtic de la Mila que va viure amb el seu espòs Matias a una ermita. A la muntanya, hi viuen dos éssers antagònics: el pastor Gaietà, que representa el bé, i l'Ànima, que representa el mal.

La novel·la *Un film*: una pel·lícula?

Després d'un silenci literari d'onze anys, arran del noucentisme, publica per entregues, entre el 1918 i el 1921, *Un Film, 3.000 metres* a les pàgines de la revista *Catalana*. El 1926 el treu a la llum a la llibreria Catalònia. En aquests anys també publica dos reculls de contes, *La mare balena* i *Marines*.

La postguerra

El 1944 publica l'únic recull de narracions de la seva carrera literària en castellà: *Retablo*, contes que anteriorment havia tret a la llum al diari madrileny *El Sol*. Amb aquesta obra, vol retre homenatge als intel·lectuals castellans que havien estat a favor de la llengua catalana, deixar clar el seu rebuig a la imposició del castellà i mantenir-se en la seva catalanitat. El 1946 publica *Mosaic, impressions literàries*, a l'editorial Dalmau, el primer llibre en català de l'editorial de la postguerra.

Selecta, dirigida per Josep Maria Cruzet, serà la seva editorial definitiva.

Els homenatges al final de la vida

Els últims anys de la seva vida els passa enllitada a la casa pairal de l'Escala amb greus problemes a la vista. Rep una gran multitud de visites i és homenatjada diverses vegades. El 5 d'agost de 1959, amb motiu dels seus noranta anys, rep la visita col·lectiva de molts admiradors. El 1960 vint-i-un escriptors li ofereixen un llibre titulat *Els set pecats capitals*. És homenatjada, des del 1953, a la nit de Santa Llúcia amb el premi que porta el seu nom, finançat per ella. Abans de morir, Màrius Cabré i Josep Miracle li proposen l'edició d'algunes de les seves obres inèdites de teatre, com també la representació.

Mor a l'Escala el 27 de gener de 1966, a l'edat de 97 anys.

“Si jo he fet una petita cosa ha estat gràcies a què els meus pares em van deixar amb tota llibertat, no em varen lligar mai, si els hi feia una pregunta, me la contestaven”

“Lo renou que han mogut los *Dramas rurals* no es deu a altra cosa que a la trista casualitat d'ésser escrits per una dona”

“He escrit de la mar, sense saber-ne res; he descrit la muntanya, i no hi he anat mai”

“Jo crec que la dona pot i deu fer tot allò que desitgi, en el camp social, mentre estigui capacitada per a fer-ho, tal com fa l'home”

ANNA MARIA RICART CODINA

Barcelona, 1968

Va ser periodista durant més de vint anys, abans de dedicar-se al teatre. Entre les seves obres destaca *Encara hi ha algú al bosc*, *Flors carnívores* o *Barbes de balena*. També és autora de diverses adaptacions, com *La casa de los espíritus*, d'Isabel Allende; *Jane Eyre. Una autobiografía*, a partir de la novel·la de Charlotte Brontë; *El metge de Lampedusa*, adaptació del llibre de memòries *Lacrime di sale* de Pietro Bartolo i Lidia Tiulotta; o *Fuenteovejuna. Breve tratado sobre las ovejas domésticas*, a partir del clàssic de Lope de Vega (Premi MAX 2015 a la millor adaptació teatral).

LA VÍCTOR C.

Un dormitori. Un llit, gran i blanc. Una dona dins del llit, amb una camisa de dormir també blanca. La gran escriptora ha decidit passar al llit els seus últims anys. Del llit estant rep tothom, família, amics, periodistes... Ofereix una imatge de dona fràgil, i sovint es defineix com una aficionada en això de l'escriptura. Però, això és veritat? Qui és realment la dona del llit, Víctor Català o Caterina Albert? O cap de les dues?

A partir dels seus contes i escrits més o menys autobiogràfics, i d'alguns episodis de la seva vida, La Víctor C. És un intent d'aproximació a la figura de l'autora empordanesa. L'època en què va viure li va comportar un seguit de limitacions i prejudicis que ella va trencar a la seva manera i amb una premissa clara: ser sempre mestressa d'ella mateixa. Com a dona i com a escriptora, la Víctor C. va ser sempre fidel a aquest anhel de llibertat.